

STE

Pavergiantis, daugiasluoksnis ir šviežias.

WILL DEAN

BINTIS

Gytha Lodge

SLAP

ČIA

baltos lankos

Gytha Lodge

Stebintis slapčia

romanas

Iš anglų kalbos vertė Almantė Rimavičienė

baltos lankos

Prologas

Name pasigirdo spragtelėjimas ir jis sustingo žvelgdamas į uždarytas duris, o širdis greitai plakė. Tai buvo paradinės durys? Ar užpakalinės? Kas nors įėjo į vidų?

Eidanas pasuko galvą ir įsiklausė. Žingsniai. Šnarantys judančio žmogaus skleidžiami garsai.

Bet ten nieko nebuvo. Tai tik girgžtelėjimas, įprastas name girdimas garsas.

Bandė giliai kvėpuoti ir sumažinti susikaupusią įtampą. Visą savaitę laukė šio vakaro. Bent kartą buvo laisvas ir niekas negalėjo sutrukdyti, todėl įsivaizdavo, kaip visą vakarą praleis su Zoja. Bet, žinoma, neišdegė. Gal jis ir buvo laisvas, bet Zojos tvarkaraštis buvo kitoks. Todėl grįžo namo ir laukė vienuoliktos valandos. Buvo eilinis ir gniuždantis ketvirtadienis.

Užuot atsigulęs ant sofos ir žiūrėjęs filmą, palinko prie kompiuterio ir vis tikrino, kada Zoja prisijungs prie skaipto. Bet jos vis dar nebuvo, todėl Eidanas išsisas valandas naršė po naujienų svetaines ir skaitė straipsnius.

Labai daug naktų praleido taip, kaip šiandien, laukdamas, kol Zoja prisijungs. Maždaug pusę visų tų kartų ji vėluodavo. Iš pradžių Eidanas suirzdavo, bet paskui suprato, kad, pajutusi tokias jo nuotaikas, Zoja imdavo maištauti. Jai reikėjo jaustis laisvai.

Teko susitaikyti, kad susitiks tada, kai pavyks. Kad ne jo vieno darbotvarkė labai įtempta.

Dešimtą valandą penkiasdešimt dvi minutės piktograma šalia Zojos vardo pasidarė žalia. Prireikė tik sekundės, kad jis spustelėtų paveikslėlį ir prisijungtų.

Zoja iš karto atsiliepė į vaizdo skambutį, ir Eidanas šypsojosi dar net nespėjęs jos pamatyti ekrane. Bet tada suprato, kad Zojos kėdė tuščia. Pro kamerą jos nebuvo matyti, ir tik per sieną judantis šešėlis išdavė, kad ji ten yra. Ką ji veikia?

Eidanas padidino garsą ir suvokė, kad girdi tekančio vandens garsą. Ji ruošėsi maudytis vonioje? Dabar?

Intuityviai pajuto, kad tai bus žaidimas. Kaip tais kartais, kai Zoja prieš jį nusirengdavo, žvelgdavo kažkur toli ir vos vos praverdavo lūpas. Tuomet jis eidavo iš proto.

Bet kas iš to, jei negali jos matyti? Nusivylęs pareguliuavo ekraną, bet, žinoma, tai neturėjo jokios įtakos kamerai Zojos kambaryje. Vis dar matė tik tuščią kėdę, už jos sieną, vienoje pusėje – užuolaidos kraštą, o kitoje – durų vyrus.

Tekančio vandens garsas susilpnėjo, o tada nutilo, bet jis išgirdo kažką judant ir kaip drėgna oda slysta per akrilinę vonios dangą.

Eidanas atsiduso. Negi iš tiesų ji ketina praustis, o jam teks sėdėti ir laukti?

Mąstė, kad gal reikėtų protestuoti ir atsijungti. Bet jei Zoja greitai nusipraus, praras galimybę išvysti, kaip vanduo varva nuo jos nuogo kūno. Arba kaip rankšluostis vos slėps krūtis, kai ji pasilenks prie kameros ir spustelės pelės klavišą.

Jo namuose vėl pasigirdo kažkoks garsas, ir, nors jis skli-do iš viršaus, Eidanas vis tiek įsiklausė ir atidžiai stebėjo sieną.

Žinojo, kad neverta kreipti dėmesio, todėl po akimirkos vėl atsipalaidavo. Šiąnakt jis keistai įsitempęs.

Tada išgirdo spragtelėjimą. Ekране kažkas judėjo ir jis suprato, kad juda Zojos buto durys. Pačiame ekrano pakraštyje pamatė, kaip atsidaro durys.

Staiga apėmė baimė. Ar Zoja pasikvietė kitą vyrą? Ar ji kam kitam leidžia stebėti, kaip maudosi, galbūt leis save paliesti, o jis bus priverstas viską stebėti?

Tikėjosi išgirsti atėjūno balsą, bet durys beveik be garso užsidarė ir niekas nepasisveikino. Neišgirdo jokio kito garso. Beveik prieš savo valią dar labiau padidino kolonėlės garsą. Pasigirdo lengvas ūžesys, taip pat girdėjo, kaip, Zojai sujudėjus vonioje, teliuškavo vanduo. Įtempęs klausą, išgirdo tylūs žingsnius. Kad ir kas ten atėjo, dabar žingsniavo per kambarį.

Po akimirkos vonioje kažkas sujudėjo ir pasigirdo nustebebęs Zojos balsas.

– Dieve mano. Ką čia darai? – Po to pasigirdo juokas, bet toks, kaip juokiasi išsigandę žmonės. – Paklausyk, aš... Aš labai atsiprašau...

Vandens garsus užgožė du vienas po kito pasigirdę spragtelėjimai. Atėjęs asmuo uždarė vonios duris. Ir užrakino.

Širdis vėl ėmė smarkiai plakti. Kas ten atėjo? Kas, po velnių, kartu su ja ten užsirakino?

O tada išgirdo dar daugiau kitų garsų. Net neabejojo, kad girdėjo grumtynes. Duslus Zojos balsas skambėjo kimiai ir beviltiškai.

Staiga įsivyravo tyla. Visiška tyla.

Dabar užplūdo jau kitokia baimė. Baiminosi, kad atsitiko kažkas labai labai baisaus.

Reikėjo ką nors daryti. Turėjo padėti Zojai. Dieve mano, o jei jau per vėlu?

Rankomis naršė stalą, kol pagaliau rado telefoną. Surinko tris devynetus, o tada suprato, ką tai reikštų. Sudelsė. Pernelyg gerai viską įsivaizdavo: telefono skambutis, tolesnis tyrimas, prašymas atvykti į policiją. Galiausiai viskas išaiškėtų ir jo gyvenimas sugriūtų.

Ir vėl išgirdo, kaip du kartus spragtelėdamos atsidarė vonios durys. Tie patys tylūs ir tolygūs žingsniai, o tada atėjūnas stabtelėjo. Kažkokie čežantys garsai, bet negalėjo jų suprasti. Troško, kad įsibrovėlis pakliūtų į kameros aprėpiamą lauką. Parodytų savo veidą. Bet po kiek laiko vėl pasigirdo žingsniai ir sujudėjo buto durys. Taip ir nepamatytas žmogus išėjo iš buto, o Eidanas išgirdo tik uždaromų durų spragtelėjimą.